

En TEKST fra www.dreieskiva.com - Roald's rom i rommet.

Trygg på Ordets kraft - frigjort fra syndens makt

Roald Kvam © 2008

Tekst: Rom 6:1-13.

Guds ord er levende og virkekraftig. Skaper vår troslære trosliv etter Guds Sønn's bilde? Danner vi disipler som har nåden som en grunn å stå på og en måte å gå på? Kan vi ha fokusert noe ensidig på den frelseshistoriske/ juridiske siden ved frelsen (obj. forsoningslære) slik at vår forkynnelse om frelsen nærmer seg matematikkens $2+2=4$, en ren tankemessig utfordring? Det finnes jo flere dimensjoner i frelsesbudskapet: Kjærligheten til Faderen – og Hans ords føringer – som fødes i det vi ser prisen for vårt liv (subj.) og forløsningen med Jesu blod og oppstandelse fra de døde (klassisk).

Vi skal gjøre mennesker til disipler idet vi døper dem til "Faderens og Sønnen og Den Hellige Ånds navn" (Matt 28:18-20). Kan det være at vi innvier mennesker så mye i Faderens anliggende – synden dømmes, straffen sones – at vi får mindre rom for kjærligheten. Ånden renner ut i våre hjerter (jf Rom 5:5) og nærmest minimal erfaring med kraften til å løse lenker og sette fanger fri i Jesu navn?

Illustrasjon: Blodet fra Lammet + Pi-Hakiro (erkjenne egen hjelpeløshet) + Rødehavet (anerkjenner Hjelperens hjelp og bekjenne den) + Vandringsen med Herren i ødemarken + Overgangen til Løfteslandet (jf Josva/ Jesus).

"Det er lettvint og lovløst å være kristen! Du synder og får tilgivelse for så å kunne fortsette å synde med god samvittighet..." Misforståelsen er ikke ny. Den jødiske kritikken av Paulus sitt lovfrie evangelium gikk langs denne linjen. Paulus sine medstudenter på Gamaliels bibelskole i Jerusalem forundres over forkynnelsen av "en Guds kraft til frelse for hver den som tror" (Rom 1:16-17a). Utsagn som at Gud "rettferdiggjør den ugudelige, han får sin tro tilregnet som rettferdighet" (Rom 4:5) eller "der synden ble stor, ble nåden enda større" (Rom 5:20), forstår de som aksept for synd; at dess mer heslig vi syndet dess mer herlig skulle vår frelse bli.

Paulus forsvarer seg mot misforståelsen i Rom 6. Det er et avgjørende kapittel for ethvert disippelliv!

Døde fra synden. "Hva skal vi da si? Skal vi bli ved i synden for at nåden kan bli dess større? Langt derifra! Vi som er døde fra synden, hvordan skulle vi ennå leve i den?" (Rom 6:1-2).

Begrepet "synd" brukes på ulike måter i NT: Synd som SKYLD, som MAKT og som KJØD. Rom 6 taler primært om synden som MAKT, et ondskapens herredømme, som en kosmisk struktur eller et livsrom vi bor og beveger oss i like fra Adams fall (Rom 5:12). Vi kan like godt kalle det ADAMSROMMET. Måten vi lever og eksisterer på i dette Adamsrommet kalles å være "i kjødet" (Rom 7:5 og 8:8) eller "kjødelig" (Rom 7:14).

"Kjødets attrå er jo fiendskap mot Gud, for det er ikke Guds lov lydige, kan heller ikke være det." (Rom 8:7).

Paulus har et positivt syn på menneskekroppen som skapt av en god Gud. Han taler ikke mot Skaperen eller nedvurderer det skapte. Men han underviser om synden som den dominerende makt i Adamsrommet. Kan vi forflytte oss; bli frigjort fra syndens makt? Paulus sier vi kan bli fri og leve i fast, frisk, frimodig og forventningsfull på Frelserens vegne midt i det område der dødskreftene herjer, men bare ved å dø fra synden... Forunderlig!

Vi kan dø fra synden i (1)frelshistorisk, juridisk betydning. Vi kan dø i (2)sakramental betydning, i (3)moralsk betydning og vi kan dø i (4)eskatologisk betydning. Tilsvarende kan vi oppstå i fire ulike betydninger...

1 Frelshistorisk, juridisk betydning. I Guds øyne døde vi fra synden da Jesus døde på korset for oss. Lovens fordømmelse, Guds vrede over vår synd og døden som syndens lønn rammet Gud selv i Hans Sønn (Gal 3:13, 2Kor 5:14.21, Rom 8:1.3). Ved korset fot finnes det derfor et frigjort rom, et livsrom bokstavelig talt – fri fra skyld og fri fra skam – et KRISTUSROM, som er gjort rede for alle mennesker.

2 Sakramental betydning. Paulus lærer oss at da vi ble døpt i vann, ble vi også døpt til Jesus, til å bli "forenet med ham ved en død som er lik hans død". Vi er korsfestet med Jesus, begravet med Jesus og vi skal få "en oppstandelse som er lik hans oppstandelse." (Rom 6:5) eller vi har allerede oppstått med Ham (Kol 2:13 og 3:1).

Vi er ført fra Adamsrommets fangenskap til Kristusrommets frihet. Hvordan? Ved å følge etter Jesus. Hvordan? Ved å dø med Ham, graves med Ham, oppstå med Ham. Hvordan? I dåpen. Dåpen er vårt Exodus. Den er vårt Pi-Hakirov og Rødehav. I dåpen blir vår død fra synden og oppstandelse til det nye livet etablert som en grunn å stå på og en måte gå på. Paulus lærer oss at "likesom Kristus ble oppreist fra de døde ved Faderens herlighet, så skal også vi vandre i et nytt liv" (Rom 6:4), at vi skal regne oss som "døde for synden, men levende for Gud" (Rom 6:11), at vi er "de som av døde er blitt levende" (Rom 6:13). Guds ord sier at vi har forlatt graven og at vi lever det nye livet i Ånden. Her. Nå.

Det selvfølgelig må selvfølgelig sies: Rom 6 kommer etter Rom 3-5 der Paulus lærer oss om troens betydning for frelsen. Rom 6 har adresse til den som er døpt og tror (jf Mark 16:16). Formaningene i NT har én adresse: Til disipler.

3 Moralsk betydning. Noe har skjedd FOR meg på korset. Noe skjer MED meg i dåpen. Noe skal skje I meg ved Ånden: Jeg er død og oppstanden med Jesus for at jeg daglig skal dø og stå opp med Jesus i moralsk, etisk betydning. Guds nåde gir meg ikke bare en ny start (og et fullført løp, jf Heb 12:1-3), men starter også et nytt liv som gir seg uttrykk gjennom en ny måte å leve på, en død- og oppstandelsesprosess i mitt liv som er sentrert om to små ord av Jesus: "Følg meg!"

Luther forsøker og beskrive denne prosessen i sin lille katekisme: "Hva betyr det å bli døpt med vann? Det betyr at den gamle Adam i oss skal druknes ved daglig anger og bot, og dø med alle synder og onde lyster, og at et nytt menneske daglig skal stige fram og leve evig for Gud i rettferd og sannhet."

4 Eskatologisk betydning. Vi leve i "syndforlatelsens rike", men synden fortsetter å bo

i oss så lenge vi beveger oss mellom vugge og grav (Rom 7:17.20.21 jf kjøttgrytene i Egypt). Kjødet er i oss også etter at vi er flyttet fra Satans makt til Guds elskede Sønns domene (Kol 1:13). Det gjør jo at vi står i et stadig veikryss, erfarer strid mellom Guds Ånd i oss og kjødet (Rom 8:5-9 jf Gal 5:16-17). Vi lever på et vis under samme livsvilkår som før. De har jo ikke endret seg. Men vi er nye skapninger i Kristus (2Kor 5:17). Våre legemer ligger fortsatt under sykdom, alderdom, dødskrefter og død (Rom 8:17.21.23). Men vi er tappt terreng for Satans makt. Selv ikke døden kan skille oss fra Guds kjærlighet! Likevel: Han forsøker stadig å ta tilbake terrenget og samarbeider tett med kjødet i oss...

En dag skal KJØDET ryddes ut av bringa og Satan bindes i helvete. Da skal også et tvers igjennom Jesus-likte liv skal stå opp, til en eksistens som preges av Guds egen herlighet. På samme vis skal hele skapningen den dagen "bli frigjort fra trelldommen under forgjengeligheten, og nå fram til Guds barns frihet i herligheten." (Rom 8:21).

Leve i dåpen. Dåpen er for oss hva Pi-Hakiroth var for Israel; utgangspunktet for en virkelig vandring med Gud. I dåpen føres jeg fra Adamsrommet til Kristusrommet. Jeg får en ny Herre. Jeg begynner et nytt liv. Det er et virkelig liv, ikke en tanke jeg krampaktig holder for sant... Dette nye livet er verken normløst eller formløst. Det har bestemt design og disiplin. I Kristusrommet er jeg satt fri fra synden til å gjøre Guds vilje, leve for Gud av hjerte (Rom 6:10-11.17). Jeg skal få by mine "lemmer fram som rettferdighetens våpen for Gud" (Rom 6:13), "til tjeneste for rettferdigheten" (Rom 6:19), "bære frukt for Gud" (Rom 7:4), tjene "i Åndens nye vesen, ikke i bokstavens gamle vesen." (Rom 7:6), "være Gud til behag" (Rom 8:8), være "et levende og hellig offer til Guds behag" (Rom 12:1).

Det har vokst fram ulike modeller for disippelliv avhengig av, blant annet, hvilket Bibelord man velger å sette disippelfoten sin på: Noen stiller seg på den mer passive holdningen "regn dere som døde" (Rom 6:11). Andre står mer på den aktive holdningen i Rom 8:13, at vi "døder legemets gjerninger (jf Kol 3:5). Jeg sier: "Ja takk. Begge deler!" Jeg trenger to føtter som funksjonerer i koordinert samhandling for å erfare konstruktiv bevegelse framover...

Hver morgen skal jeg frå krype ut av min dåp og leve dagen til ende trygg på Ordets kraft, frigjort fra syndens makt med nåden som en grunn å stå på og en måte å gå på. Enhver som kryper ut av sin dåp forvandles til stadig større likhet med Jesus uansett hva dagen, djevelen eller dødskreftene byr på (Rom 6:19.22-23 og 8:28-29). Enhver som kryper ut av sin dåp er fri til å leve med læring som livsstil – fast, frisk, frimodig og forventningsfull på Herrens vegne – inntil Han som kom, kommer igjen.

"- Herre, gi meg kraft! - Hvorfor skal jeg deg, når jeg er din styrke?!" Du skal ikke be om å bli frigjort fra syndens makt. Misforstå meg ikke, men evangeliet er større: Du skal få takke Jesus for at han allerede har forløst deg. Du skal ikke be om kraft, men takke for Jesu kraft som virker i deg. Du skal få takke for at alt det du nå kjemper mot og fristes av, det har Jesus kjøpt deg fri fra. Jesus har seiret for deg og over den synd som plager deg.

"Dere er Guds utvalgte, hellige og elskede! Ikke dere da inderlig barmhjertighet, godhet, ydmykhet, saktmodighet og tålmodighet" (Kol 3:12)

Les Ef 6:10-13. Efeserbrevets fire B'er: Bekjenn (1-2). Be (1+3). Beveg deg i det (4-6a).
Bli i det (6b).

